

Til lovforslag nr. L 167. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 9. april 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Beskyttelse af vidner m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt. To af udvalgets spørgsmål og ministerens besvarelse heraf uden medfølgende bilag er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Advokaterne, Henning Lyngsbo m.fl.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiets, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Mindretallet ønsker at understrege, at man ser med bekymring på udviklingen i retning af en stigende tendens til, at vidner navnlig i forbindelse med sager om narkotikakriminalitet og i sager om grov bandekriminalitet udtrykker frygt for at afgive vidneforklaring. Det er efter mindretallets opfattelse stødende for retsbevidstheden, hvis kriminelle gennem repressalier mod vidner kan unddrage sig retsforfølgning. Trusler mod vidner vil endvidere få et øget omfang, hvis det bliver kendt og udbredt, at kriminelle på denne måde kan unddrage sig straf.

Det er en forudsætning for et retssamfund, at en borger trygt kan stå frem og afgive forklaring som vidne uden at skulle frygte repressalier. For at sikre det enkelte menneske mod

overgreb og for at beskytte retssamfundets funktionsdygtighed er det derfor efter mindretallets opfattelse nødvendigt at ophæve det gældende forbud mod anonym vidneførsel og i stedet indføre en begrænset adgang til at kunne hemmeligholde et vidnes identitet. Hemmeligholdelse af et vidnes identitet efter lovforslaget vil kun finde sted i sjældne tilfælde, og mindretallet finder, at det for et retssamfund er helt fundamentalt, at borgere, der viser det samfundssind at stå frem som vidner i en retssag, i særlige tilfælde kan sikres mod overgreb og repressalier. Det ville i givet fald være retten, der afgør, om et vidne skal føres anonymt. Mindretallet har fuld tillid til, at domstolene kan varetage denne opgave på en forsvarlig måde og således, at også hensynet til retssikkerheden tilgodeses.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, idet mindretallet dog kan stemme for de stillede ændringsforslag.

Der er ikke under udvalgsarbejdet fremkommet materiale, der dokumenterer behovet for de foreslåede stramninger af henholdsvis straffelov og retsplejelov.

Som det fremgår af svaret på udvalgets spørgsmål nr. 2, findes der kun få eksempler